

רשומות

הצעות חוק

8 במאי 1978

1342

א' באייר תשל"ח

עמוד

202	חוק השיפוט הצבאי (תיקון מס' 12), תשל"ח-1978
206	חוק בנק ישראל (תיקון מס' 10), תשל"ח-1978

חוק השיפוט הצבאי (תיקון מס' 12), תשל"ח-1978

1. בסעיף 6 לחוק השיפוט הצבאי, חשט"ו-1955 (להלן - החוק העיקרי), במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) התחולה האמורה בסעיף קטן (א) תפקע לגבי עבירה מן העבירות המנויות להלן אם לא הוגש כתב אישום עליה לבית דין צבאי תוך שנה מהיום שהאדם שעבר אותה חדל, לחלוטין או לשעה, מהיות חייל:

- (1) עבירה צבאית שנעברה במדינה או מחוצה לה;
- (2) עבירה שאינה צבאית שנעברה מחוץ למדינה, ובית משפט בישראל אינו מוסמך לשפוט עליה לפי פרק ב' לחוק העונשין, תשל"ז-1977.²

(ג) התחולה האמורה בסעיף קטן (א) תפקע לגבי עבירה שאינה צבאית שנעברה במדינה אם לא הוגש כתב אישום עליה לבית דין צבאי תוך מאה ושמונים יום מיום שהאדם שעבר אותה חדל, לחלוטין או לשעה, מהיות חייל.

דברי הסבר

וכתוצאה מכך נמנעת האפשרות להעמיד את החשוד לדין. הדברים האמורים בעיקר לגבי אדם שבמסגרת תפקידו בצבא היה מופקד על שמירת רכוש, והעבירה שהוא עבר מתגלית עם שחרורו מהצבא או בסמוך לאחד שחרורו. קשיים אלה עלולים להתעורר לגבי כל עבירה צבאית, ואם העבירה הצבאית נעברה בחוץ-לארץ הקשיים הם גדולים שבעתיים.

יתר על כן אם נעברה בחוץ-לארץ עבירה שאינה צבאית (כגון גניבה סתם, ואפילו עבירה המורה כרצח) שאינה נמנית עם עבירות החוץ המפורטות בפרק ב' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, שניתן לשפוט עליהן בבית משפט בארץ, נמצא שבית הדין הצבאי הוא הערכאה השיפוטית היחידה שלפניה ניתן להעמיד את החשוד לדין, ואם עברו 180 יום מהיום שבו התשרד חדל להיות חייל נשללת אפשרות זו.

לפיכך מוצע להאריך את הזמן שבו ניתן להעמיד אדם לדין בבית דין צבאי, לגבי עבירות המפורטות בסעיף קטן (א) המוצע, מ-180 יום לתקופה של שנה מהיום שבו האדם הנוגע בדבר חדל להיות חייל.

סעיף 1. סעיף 6 לחוק העיקרי אומר:

6. (א) אדם שעבר עבירה בהיותו חייל ולאחר ביצוע העבירה חדל, לחלוטין או לשעה, מהיות חייל, יחול עליו חוק זה בכל ענין הנוגע לאותה עבירה.

(ב) לא הוגש כתב אישום לבית דין צבאי על עבירה כאמור, תוך מאה ושמונים יום מהיום שבו חדל להיות חייל כאמור, והיא אינה עבירה לפי סעיף 43, 92, 98 או 99, יחדל חוק זה לחול עליו לגבי אותה עבירה.

עבירה לפי סעיף 43 היא בגידה; עבירה לפי סעיף 92 היא עריקה; עבירה לפי סעיף 98 היא שחרור מהכוחות הסדירים של הצבא באמצעי הונאה, ועבירה לפי סעיף 99 היא השגת פטור משירות בטחון באמצעי הונאה. לגבי עבירות אלה אין בחוק הקיים מגבלה של זמן להעמדה לדין, פרט להתיישנות העבירה עצמה בהתאם לסעיף 41 (א) לחוק. על עבירה שאינה אחת מארבע עבירות אלה אין להעמיד אדם לדין בבית דין צבאי לאחר שעברו 180 יום מיום שחרורו מהצבא.

במקרים רבים התקופה של 180 יום אינה מספקת לסיום הליכי הבדיקה והחקירה המתאימים לפי החוק,

1 ס"ח תשס"ו, עמ' 171; תשי"ח, עמ' 122; תשכ"ג, עמ' 120; תשכ"ד, עמ' 148; תשכ"ט, עמ' 193; תשל"ל, עמ' 20; תשל"ב, עמ' 140; תשל"ד, עמ' 128; תשל"ה, עמ' 198; תשל"ז, עמ' 43; תשל"ח, עמ' 68.
2 ס"ח תשל"ז, עמ' 226.

(ד) על אף ההגבלות האמורות בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג), מקום שבוצעה עבירה בידי שותפים לדבר, כאמור בפרק ד' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, כל זמן שחוק זה חל על אחד מהם הוא יחול על כולם.

(ה) לגבי עבירה לפי סעיפים 43, 92, 98 או 99 לא תהא התחולה האמורה בסעיף קטן (א) מוגבלת בזמן; אין בהוראה זו כדי לגרוע מדיני ההתיישנות לפי חוק זה או לפי חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965.³

תיקון סעיף 23

2. בסעיף 23 לחוק העיקרי -

- (1) בסעיף קטן (א), אחרי "מחבוש" יבוא "או ריתוק למחנה או לאניה";
- (2) סעיף קטן (ב) - בטל, והסימון (א) - יימחק.

תיקון סעיף 136

3. בסעיף 136 (א) לחוק העיקרי, במקום "למטה מדרגת סגן אלוף" יבוא "למטה מדרגת רב-אלוף".

תיקון סעיף 153

4. (א) האמור בסעיף 153 לחוק העיקרי יסומן (א), ובפסקה (2) בו, במקום "עשרים ושמונה יום" יבוא "שלושים וחמישה יום".

דברי הסבר

בעבירה אחרת - לפני בית דין צבאי מיוחד, או לנוהף בו בדרך מינהלית, היינו הליכי ענישה מינהליים שאינם בגדר עונש במובן החוק, כאשר בשל קלות העבירה אין הצדקה להעמיד קצין כאמור לפני בית דין. אבל בהליך כיום כאלה, בעבירה שיש עמה נזק כספי, כגון אבדן ציוד, אין אפשרות לחייב את הקצין בתשלום פיצויים על הנזק שנגרם עקב העבירה, כפי שניתן הדבר לעשותו במסגרת דין משמעתי.

מוצע, איפוא, להטיל דין משמעתי גם על קצינים בכירי רים. יצויין כי במשטרת ישראל הוטל בשנת 1974 דין משמעתי גם על קציני משטרה בכירים בדרגת סקד ומעלה, וסעיף 65 לפקודת המשטרה תוקן לשם כך (חוק לתיקון פקודת המשטרה (מס' 3), תשל"ד-1974).

העבירות שעליהן לא ניתן יהיה להעמיד קצינים כאמור לדין משמעתי ייקבעו בהוראות הפיקוד העליון במסגרת סייגים שהרמטכ"ל רשאי לקבוע אותם לפי סעיף 158 לחוק העיקרי.

4 סעיף 153 לחוק העיקרי מנויים העונשים שקצין שיפוט מוסמך להטילם, והם אתראה, ריתוק למחנה או לאניה עד 28 יום, קנס, נזיפה, נזיפה המורה, מחבוש עד 35 יום, הורדה בדרגה אם דרגת הנאשם אינה למעלה מדרגת סמל ראשון.

אין זה סביר שקצין שיפוט מוסמך להטיל מחבוש, שהוא עונש חמור יותר, לתקופה ארוכה יותר מאשר ריתוק למחנה או לאניה.

גם במקרה של שותפים לעבירה מתעורר קושי, כאשר אחד השותפים נתון עדיין לשיפוט צבאי, ואילו חברו, שהשתחרר לפני שהסתיימו הליכי התקירה והכנת התיק, יצא כבר מתחולת החוק. במקרים כאלה מוצע שמשפטם של השותפים יתקיים ביחד, בבית דין צבאי, וזאת מאחר שביצעו את העבירה כחייילים.

2 סעיף 23 לחוק העיקרי קובע את תקופות הריתוק והמחבוש שרשאי בית דין צבאי להטיל; וזו לשונו:

23. (א) עונש מחבוש לא יעלה על שלושים וחמישה ימים.

(ב) עונש ריתוק למחנה או לאניה לא יעלה על עשרים ושמונה ימים.

מהנימוקים הנוכחים בדברי הסבר לסעיף 3 להלן, מוצע להשוות את תקופות המחבוש והריתוק.

3 סעיף 136 (א) לחוק העיקרי מותר להטיל בדין משמעתי חייל בדרגה למטה מדרגת סגן-אלוף שהואשם בעבירה צבאית שעונשה אינו עולה על מאסר שלוש שנים, בין שעבר אותה במדינה ובין מחוצה לה. מכאן שעל קצין בדרגת סגן-אלוף או בדרגה גבוהה יותר אינו חל לפי החוק העיקרי דין משמעתי. כשקצין בדרגה כאמור עובר עבירה צבאית קלה, כגון חנייה במקום אסור או אובדן ציוד, קיימת ברירה להעמידו לדין לפני בית דין צבאי להעבירה או - כשמדובר

³ ס"ח תשכ"ה, עמ' 161.

- (ב) אהרי סעיף קטן (א) האמור יבוא:
- "(ב) קצין שיפוט בכיר לא יטיל על נאשם בדרגת סגן-אלוף ומעלה עונש ריתוק למחנה או לאניה ולא עונש מחבוש."
5. בסעיף 165 לחוק העיקרי, בפסקה (3), במקום "ולהפחית את העונש או להגדילו" יבוא "ולהקל בעונש או להחמירו בו", ובמקום "יגדיל את העונש" יבוא "יחמיר בעונש".
6. לאחר סעיף 167 לחוק העיקרי יבוא:
- 167ב. קצין בדרגת סגן-אלוף ומעלה, שהועמד לדין משמעתי לפני הרמטכ"ל, לא יוכל לבקש העברת דינו לקצין שיפוט אחר לפי סעיף 149, ולא יהולו לגביו הוראות סעיפים 163, 167 ו-167א.
7. בסעיף 317 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), במקום פסקאות (2) ו-(3) יבוא:
- "(2) שני עורכי דין העובדים במקצועם שתבחר לשכת עורכי הדין;
- (3) המנהל הכללי של משרד המשפטים";
8. במקום סעיף 318 לחוק העיקרי יבוא:
318. (א) אדם המוסמך לעסוק בישראל במקצוע עריכת דין, רשאית הועדה, לפי שיקול דעתה, לתת לו אישור כאמור בסעיף 317 או לסרב

דברי הסבר

- סעיפים 7 עד 9** סעיף 317 לחוק העיקרי אומר:
- "(א) תוקם ועדה לאישור עורכי דין שיהיו רשאים לשמש סניגורים בבתי הדין הצבאיים.
- (ב) חברי הועדה יהיו:
- (1) שופט של בית המשפט העליון שייבחר על ידי חבר שופטיו;
- (2) שני עורכי דין העובדים במקצועם שייבחרו על ידי מועצת הסתדרות עורכי הדין בישראל; אם יתקבל חוק להקמת לשכת פרקליטים שתארגן את מקצוע עריכת הדין, ייבחרו שני עורכי הדין על ידי לשכת הפרקליטים;
- (3) היועץ המשפטי לממשלה;
- (4) הפרקליט הצבאי הראשי.
- (ג) הרכב הועדה יפורסם ברשומות.
- (ד) שופט בית המשפט העליון שנבחר כאמור בפסקה (ב) (1) יהיה יושב ראש הועדה.
- (ה) הועדה תקבע סדרי עבודתה במידה שלא נקבעו בחוק זה או בתקנות שיתקין שר המשפטים בהסכמת שר הבטחון."
- במקום מועצת הסתדרות עורכי הדין בישראל ולשכת הפרקליטים נקבעה, בפסקה (2) לנוסח המוצע, לשכת עורכי הדין בהתאם לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961.
- שוני התקופות לגבי שני ענשים אלה גורם לטעויות מצד קציני שיפוט. לפיכך מוצע להשוותן. הענשים של ריתוק למחנה או לאניה ושל מחבוש אינם הולמים מעמדו של קצין בכיר ועל כן לא יהיה קצין שיפוט מוסמך להטילם על קצין בכיר.
- סעיף 5** התיקון המוצע הוא תיקון טכני של מינוח הבא להבהיר את סמכותו של קצין השיפוט הדין בערר להקל או להחמיר בעונש גם על ידי קביעת עונש מסוג אחר, בתחום סמכותו, ולא רק על ידי הפחתה או הגדלה של אותו עונש שהוטל.
- סעיף 6** כאשר קצין השיפוט הוא הרמטכ"ל, ראש המערכת הצבאית, אין רשות צבאית הממונה עליו. על כן לא תהיה לקצין שהועמד לדין משמעתי לפני הרמטכ"ל אפשרות לבקש העברת דינו למפקדו של קצין השיפוט (סעיף 149) וכן לא תהיה לו אפשרות להגיש ערר על הפסק (סעיף 163) או לבקש המתקת העונש או ביטול חיוב בפצוים או הקטנת שיעורם (סעיף 167 ו-167א). יצויין, כי לקצין כזה, כמו לכל חייל, יש אפשרות לפנות לנשיא המדינה בבקשה לחנינה או להקלה בעונש. מובן, שקצינים יועמדו לדין משמעתי לפני הרמטכ"ל רק בהעדר אפשרות אחרת (היינו כשהם קצינים בדרגת אלוף) או כשנסיבות מיוחדות יצדיקו זאת. יצויין כי גם לקציני משטרה הנדונים בדין משמעתי על ידי המפכ"ל אין אפשרות, במסגרת פקודת המשטרה, לבקש העברת הדין, להגיש ערר או לבקש המתקת העונש.

לתיתו, וכן רשאית היא לסייגו ולקבוע שהאישור לא יחול על משפט הנערך בדלתיים סגורות לשם מניעת פגיעה בבטחון המדינה.

(ב) הועדה רשאית, על פי בקשת הרמטכ"ל, לבטל בכל עת אישור שניתן או לסייגו כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אישור שלא סוייג כאמור בסעיף קטן (א) ייקרא "אישור בלתי מסוייג".

9. בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, לאחר "שאושר" יבוא "באישור בלתי מסוייג".

תיקון חוק סדר הדין הפלילי

10. (א) קצין בדרגת סגן-אלוף ומעלה, שעבר עבירה הנתונה לדין משמעתי, וכיום פרסומו של חוק זה טרם חלה לגביה התיישנות, ניתן להעמידו לדין משמעתי לפי הוראות חוק זה.

הוראת מעבר

(ב) מי שביום פרסומו של חוק זה היה בידו אישור מהועדה לפי סעיף 318 לחוק העיקרי, ייחשב כבעל אישור בלתי מסוייג.

דברי הסבר

מניעת פגיעה בבטחון המדינה, במוסר הציבור או במשמעת הצבא (סעיף 325).

אם כי המשפטים לפניו בתי הדין הצבאיים נערכים ברובם בדלתיים פתוחות, מן הראוי שבידי הועדה לא-שור סניגורים, שהוקמה לפי סעיף 317, תהיה סמכות מפורשת - במטרה למנוע פגיעה בבטחון המדינה - לתת אישור בסייג השולל מעורך הדין את הזכות לייצג את הנאשם במשפט הנערך בדלתיים סגורות.

האגרה לפי סעיף 318 (ב) לחוק העיקרי אינה נובית, הלכה למעשה, ולכן מוצע לבטל הוראת זו.

סעיף 12 לחוק סדר הפלילי, תשכ"ה-1965, קובע לאמור:

12. אישור שר הבטחון בכתב כי בטחון המדינה מחייב סייג זה, לא יהיה חשוד או נאשם וכאי להיות מיוצג - אם בהליכי חקירה ואם בהליכים לפני שופט או בית משפט - אלא על ידי אדם שאושר לשמש סניגור לפי סעיף 318 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

מוצע שבהליכים כאמור בסעיף זה יהיה רשאי להופיע רק עורך דין שניתן לו אישור בלתי מסוייג לפי סעיף 318 לחוק השיפוט הצבאי.

סעיף 10 א. החוק המוצע יחול גם על עבירות של קצינים בדרגת סגן אלוף ומעלה, שנעברו לפני תחילתו, אם טרם חלה לגביהן התיישנות.

ב. יובהר כי החוק המתקן אינו בא לפגוע בכלליותם של האישורים שנתנה הועדה לפני תחילתו.

היועץ המשפטי לממשלה מצא כי עלולה להיווצר התנגשות בין תפקידו כחבר בוועדה לבין תפקידו כנושא באחריות לטיפול בעתירות המוגשות נגדה לבית המשפט הגבוה לצדק. מוצע על כן שיבוא במקומו המנהל הכללי של משרד המשפטים.

סעיף 318 לחוק העיקרי קובע לאמור:

318. (א) אדם המוסמך לעסוק בישראל במקצוע עריכת דין, רשאית הועדה לתת לו אישור כאמור בסעיף 317 או לסרב לתתו, לפי שיקול דעתה, והיא רשאית, על פי בקשת הרמטכ"ל, לבטל בכל עת אישור שניתן.

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות, שבעד אישור שניתן לפי סעיף זה תשולם אגרה שנתית שלא תעלה על עשר לירות.

מכאן שעורך דין אינו רשאי להופיע כסניגור לפני בית דין צבאי, אלא אם הוא מצוייד באישור שניתן לו מאת הועדה שהוקמה לפי סעיף 317. האישור הוא בלתי מסוייג והוא מתייחס לכל המשפטים הנשמעים בבתי הדין הצבאיים, תהא מידת הסודיות אשר תהא.

הכלל הוא שמשפט לפי בית דין צבאי נערך בדלתיים פתוחות (סעיף 324 לחוק); על עריכת המשפט בדלתיים סגורות רשאי להחליט אחד מאלה:

(1) הרשות המזמנת - אם הדבר דרוש, לדעתה, לשם מניעת פגיעה בבטחון המדינה (סעיף 324);

(2) בית הדין, בכל שלב של הדין, מנימוקים שיירשמו בהחלטתו, אם הדבר דרוש לדעתה, לשם

חוק בנק ישראל (תיקון מס' 10), תשל"ח-1978

<p>1. בחוק בנק ישראל, תשי"ד-1954: (להלן – החוק העיקרי), במקום סעיפים 5 עד 7 יבוא:</p> <p>5. (א) הון הבנק יהיה עשרה מיליון לירות. (ב) שר האוצר רשאי להורות, לפי המלצת הנגיד, על הגדלת הון הבנק ועל המקורות להגדלת ההון.</p> <p>6. (א) לבנק תהיה קרן שמורה בסכום של עשרה מיליון לירות. (ב) נגיד בנק ישראל רשאי, באישור שר האוצר, להורות – (1) על הגדלת סכום הקרן השמורה בדרך הפרשה מתוך רווחי הבנק; (2) על שימוש בכספי הקרן השמורה להגדלת הון הבנק או לכיסוי הוצאות הבנק היתרות על הכנסותיו.</p> <p>7. תוך ששים יום מתום כל שנת עסקים של הבנק יעביר הבנק לממשלה את רווחי הנקיים, ובלבד שאם ניתנה הוראה לפי סעיף 6(ב) יפריש תחילה לקרן השמורה את הסכום הקבוע בהוראה.</p>	<p>החלפת סעיפים 7 עד 5</p> <p>הון הבנק</p> <p>קרן שמורה</p> <p>רווחי הבנק</p>
---	---

דברי הסבר

6. הבנק יצור מתוך רווחיו הנקיים, בדרך האמורה בסעיף 7, קרן מילואים בסכום השווה להון הבנק.

7. (א) תוך ששים יום לאחר תום כל שנת עסקים של הבנק כאמור בסעיף 6, יחלק הבנק את רווחיו הנקיים כך:

(1) כל עוד קרן המילואים לפי סעיף 6 לא הגיעה לעשרה מיליון לירות, יועברו שבעים אחוזים מאותם הרווחים לממשלה לפרעון שטרי ההתחייבות של הממשלה לפי סעיף 5(ב), והעודף – לקרן;

(2) סולקו כל שטרי ההתחייבות – וסכום הקרן טרם הגיע לעשרה מיליון לירות – יועברו כל הרווחים הנקיים לקרן;

(3) הגיע סכום הקרן לעשרה מיליון לירות – יועברו כל הרווחים הנקיים לממשלה.

(ב) שטרי ההתחייבות של הממשלה ייפועו מתוך הרווחים לפי האמור בסעיף קטן (א) גם אם זמן פרעונם טרם הגיע וייפועו תחילה אותם שטרי ההתחייבות שזמן פרעונם הוא הקרוב ביותר.

בסעיף 5 לחוק העיקרי נאמר כי הון הבנק יהיה עשרה מיליון לירות שיוקצבו על ידי הממשלה. הון זה קטן ביחס להיקף הפעולות הנוכחי של הבנק ומוצע לאפשר הגדלתו לפי הצרכים.

בסעיף 6 לחוק העיקרי נאמר כי הבנק ייצור, מתוך רווחיו הנקיים, קרן מילואים בסכום השווה להון הבנק. מוצע לאפשר הגדלת סכום הקרן לפי הצרכים. כספי הקרן ישמשו רק להגדלת הון הבנק או לכיסוי הפסדים, ויתרת הרווחים תועבר לממשלה.

וזה נוסח סעיפים 5, 6 ו-7 שמוצע להחליפם:

5. (א) הון הבנק יהיה עשרה מיליון לירות שיוקצבו על ידי הממשלה, בדרך האמורה בסעיף קטן (ב).

(ב) הממשלה תמסור לבנק, תוך חמישה עשר יום מיום פרסום חוק זה ברשומות, שטרי התחייבות בסכום כולל של עשרה מיליון לירות שייפרעו בשיעורים ובמור עדים שייקבעו על פי הסכם שייחתם תוך חמישה עשר הימים האמורים בין הנגיד לבין הממשלה, ובלבד שזמן פרעונו של השיעור האחרון יחול לא יאוחר מיום כ"ב באדר ב' תשי"ט (1 באפריל 1959).

1 ס"ח תשי"ד, עמ' 192; תשט"ו, עמ' 242; תשט"ז, עמ' 32, עמ' 101; תשי"ז, עמ' 51; תשכ"ח, עמ' 48; תשכ"ט, עמ' 67, עמ' 99; תשל"ח, עמ' 125; תשל"ח, עמ' 36.

2. בסעיף 20(א) לחוק העיקרי, במקום "שבעה חברים" יבוא "תשעה חברים". תיקון סעיף 20
3. בסעיף 22(א) לחוק העיקרי, במקום "אחת לשבועיים" יבוא "אחת לחודש". תיקון סעיף 22
4. בסעיף 23(א) לחוק העיקרי, במקום "שמונה חברים" יבוא "עשרה חברים". תיקון סעיף 23
5. בסעיף 30 לחוק העיקרי –
 (1) בפסקאות (1) ו-(2), במקום "חמישים פרוטות" יבוא "עשרים וחמש אגורות" ובמקום "חמש מאות פרוטות" יבוא "חמש לירות";
 (2) בפסקה (2), במקום "זומש לירות" יבוא "חמישים לירות";
 (3) בפסקה (3), במקום "חמש מאות פרוטות" יבוא "חמש לירות". תיקון סעיף 30
6. בסעיף 33(א) לחוק העיקרי, במקום "והנמצאת בשליטתה" יבוא "או הבנק והנמצאת בשליטת אחד מהם". תיקון סעיף 33
7. בסעיף 42 לחוק העיקרי, במקום "הלוואות כנגד שטרי חוב מובטחים" יבוא "הלוואות מובטחות". תיקון סעיף 42
8. במקום סעיף 50 לחוק העיקרי יבוא:
 50. (א) מוסד בנקאי יגיש לבנק, לפי דרישת הנגיד ובמועד שקבע, דין וחשבון ובו פרטים על התחייבויותיו ונכסיו ככל הדרוש לחישוב סכום הנכסים הנוילים שעליו להחזיק ועל הנכסים הנוילים שהוא מחזיק בפועל. החלפת סעיף 50

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 2 הועדה המייעצת, שתפקידה ליעץ לנגיד בצנינים שונים המוסדרים בחוק, מונה שבעה חברים. מוצע לאפשר הגדלת מספר חברי הועדה לתשעה.
- סעיף 3 את הועדה המייעצת יש לכנס לפחות אחת לשבועיים וכל אימת שידרוש זאת הנגיד. התברר שאין צורך בכינוס הועדה לישיבה רגילה כל שבועיים ומוצע לחייב את כינוסה לישיבה רגילה לפחות אחת לחודש.
- סעיף 4 המועצה המייעצת מורכבת מחברי הועדה המייעצת ועוד שמונה חברים. מוצע לאפשר הגדלת מספר חברי המועצה ל-19 חברים, דהיינו, חברי הועדה המייעצת ועוד עשרה חברים.
- סעיף 5 ההגבלות בקשר עם הצעת מטבע כהילך חוקי מפורטות בסעיף 30 לחוק העיקרי. מוצע להתאים את הערכים והסכומים לשינויים שחלו בערך הכסף.
- סעיף 6 בסעיף 33 לחוק העיקרי נאמר שמטבע זכרון או מטבע מיוחד שהוציא הבנק יינתן רק לחברה שתמונה לכך על ידי הממשלה והנמצאת בשליטת הממשלה. חברה זו הינה החברה הממשלתית למדליות ומטבעות בע"מ. מוצע לאפשר העברת החברה לשליטת הבנק, ובכך למנוע את האחריות להוצאת המטבעות עם הפיקוח על שיווקם.
- סעיף 7 סעיף 42 לחוק העיקרי מסמיך את בנק ישראלי לספק כספים לכל מוסד בנקאי לשם הסדרת היקף האשראי הבנקאי, שערו וייעודו. הדבר נעשה בדרך נכיון שטרות או בדרך הלוואות נגד שטרי חוב מובטחים. החובה לקבל שטרי חוב מכבירה ואינה מוסיפה לבטחון ההלוואה. מוצע לאפשר מתן הלוואות מובטחות אף ללא קבלת שטרי חוב בחתימת המוסד הבנקאי הלווה.
- סעיף 8 לסעיף קטן (א): סעיף 50 לחוק העיקרי מחייב כל מוסד בנקאי להגיש לבנק ישראל דו"ח על נכסיו הנוילים כפי שידרוש הנגיד. מוצע להסמיך את הנגיד לדרוש ממוסד בנקאי גם את הנתונים בדבר הפקדונות והנכסים שלו, ככל הדרוש כדי לחשב את סכום הנכסים הנוילים שעל המוסד הבנקאי להחזיק.
- לסעיף קטן (ב): סעיף 73(ב) קובע ענשים למי שלא הגיש דו"ח נוילות במועד, מוצע להחליף את הסנקציה הפלילית בקנס מינהלי שישולם לבנק ישראל.

(ב) לא הגיש מוסד בנקאי דין וחשבון כאמור בסעיף קטן (א) כמועד שקבע הנגיד, יהא חייב בתשלום קנס לכנק בסכום או בשיעור שיקבע הנגיד בצו בהתייעצות עם הועדה ובלבד שהקנס לא יעלה על 10,000 לירות לכל יום איחור.

תיקון סעיף 66 9. במקום סעיף 66(ב) לחוק העיקרי יבוא:

"(ב) עובד ארעי בבנק שהיה בעל מניות במוסד בנקאי לפני שהיה לעובד כאמור רשאי להמשיך ולהחזיק בהן עד תום שנת עבודתו הראשונה בבנק או עד היותו לעובד קבוע של הבנק, לפי המוקדם."

תיקון סעיף 73 10. בסעיף 73 לחוק העיקרי –

- (1) בסעיף קטן (א), במקום "2,000 לירות" יבוא "200,000 לירות";
- (2) סעיף קטן (ב) – בטל;
- (3) בסעיף קטן (ג), במקום "1,000 לירות" יבוא "100,000 לירות".

תיקון פקודת הראיות 11. בסעיף 35 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971², בהגדרת "בנק", בסופה, יבוא "או בנק ישראל".

ד פ ר י ה ס ב ר

פעם שלישית, דינו – מאסר שלושה חדשים או קנס ומאסר כאחד.

(1) מי שעבר על הוראה אחרת מהוראות חוק זה או על הוראה שניתנה על פי הסעיפים 43, 44, 49, 51 או 53 עד 55, או על הוראה אחרת שניתנה על פי חוק זה ושפורסמה ברשומות, וכן מי שביודעין מסר הודעה בלתי נכונה במסמך שהגיש או השיב תשובה בלתי נכונה לשאלה שנשאל לענין חוק זה, דינו – מאסר שנה או קנס 1,000 לירות או שני הענשים כאחד.

בסעיף 11 לפקודת הראיות נאמר כי העתק של רישום בפנקסי בנק יקובל בכל הליך משפטי כראיה לכאורה לרישום ולאמור בו. בהגדרת "בנק" שבסעיף 35 לפקודה לא נכלל בנק ישראל, ומוצע להוסיפו.

סעיף 9 66(א) לחוק קובע כי עובד הבנק לא יהיה בעל מניות במוסד בנקאי. הוראה זו פוגעת בעובדים ארעיים שלא נתקבלו כעובדים קבועים. מוצע להרשות לעובד ארעי, בתוך שנת עבודתו הראשונה, להמשיך ולהחזיק במניות של מוסד בנקאי שרכש לפני שהיה לעובד ארעי.

סעיף 10 מוצע להגדיל את סכומי הקנסות שבסעיף 73 לחוק העיקרי המוטלים על מי שעבר על הוראות החוק. וזו לשונו של סעיף 73:

"73. (א) מי שעבר על האמור בסעיף 28, דינו – מאסר שנתיים או קנס 2,000 לירות או שני הענשים כאחד.

(ב) מי שלא קיים את האמור בסעיף 50, דינו – קנס 100 לירות לכל יום שבו המשיך בעבירה ואם נידון

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.